



Wijzigingen EU-handelsnormen (Vo. 428/2019)

Met EU-verordening 428/2019 zijn de wijzigingen die de afgelopen jaren in de UNECE-normen voor verse groenten en fruit zijn doorgevoerd, overgenomen in de Europese handelsnormen (EU-verordening 543/2011). Veel wijzigingen zijn een formalisering van werkwijzen of interpretaties die al gangbare praktijk waren. Deze hebben verder geen gevolgen voor bedrijven. Op een aantal punten hebben de wijzigingen wel gevolgen en moeten bedrijven hun kwaliteitscontroles en/of hun verpakkingen en labels aanpassen.

Het KCB heeft alle wijzigingen voor bedrijven op een rij gezet. Het gaat om wijzigingen in aanduidingsvoorschriften die algemeen gelden voor alle producten en wijzigingen die alleen gelden bij een bepaald product.

Let op: per wijziging is aangegeven of de wijziging actie vraagt van bedrijven (*'Actie vereist'*) of dat het een formalisering van de gangbare praktijk (*'Formalisering'*) betreft.

1. Aanduidingen (voor alle producten)

1.1 Aanduidingsvoorschriften niet van toepassing op verkoopverpakkingen die in omverpakkingen worden aangeboden (Formalisering)

De regel is dat in het handelskanaal iedere verpakking aangeduid moet worden. Dit zou inhouden dat in het geval van bijvoorbeeld een omverpakking met 10 punnets druiven, zowel de omverpakking als de 10 voorverpakkingen volledig aangeduid moeten worden. In de praktijk wordt vooral bij import vaak alleen de omverpakking aangeduid en worden de voorverpakkingen pas gelabeld als de eindbestemming bekend is. Deze werkwijze is nu formeel toegestaan.

1.2 Identificatie verpakker/verzender middels een fysiek adres (Actie vereist)

Het was altijd al verplicht om de naam en het adres van de verpakker en/of de verzender aan te duiden op iedere verpakking. Omtrent het begrip "adres" bestond onduidelijkheid, want mocht dit ook een internetadres (www-adres) zijn? Het antwoord op die vraag is "nee".

De wet stelt nu expliciet een fysiek adres verplicht.

In Nederland was tot nu toe een fysiek adres of een postbus toegestaan. Deze laatste optie is komen te vervallen. Gebruikt u een postbus als adres in de aanduiding? Dan moet u deze aanduiding aanpassen.

Om u in de gelegenheid te stellen aanpassingen door te voeren, hanteert het KCB een overgangstermijn tot 1 januari 2020.

1.3 ISO-landcode erkennend land voor een officiële code, indien verschillend van het Land van Oorsprong (Actie vereist)

Het is verplicht om op iedere verpakking de naam en het fysieke adres van de verpakker en/of de verzender aan te duiden. Op alle verpakkingen, behalve voorverpakkingen, mag deze vermelding



vervangen worden door een code van de verpakker en/of verzender. Deze code moet door een officiële dienst afgegeven of erkend zijn. Dit is niet nieuw.

Nieuw is wel dat deze code vooraf gegaan moet worden door de ISO 3166 lettercode van het land/gebied van het erkennende land, indien dat verschilt van het land van oorsprong. In Nederland hanteren wij hierbij de 2-letterige ISO-code.

Wat betekent dit? Een Nederlandse verpakker van bijvoorbeeld dozen met 5 kg losse tomaten uit Spanje, moet de dozen aanduiden met NL KCB xxx (i.p.v. voorheen KCB xxx). Worden Nederlandse tomaten verpakt, dan volstaat KCB xxx. Het advies is om in alle situaties “NL” te gaan voeren, omdat dit de kans op fouten minimaliseert.

Voor deze wijziging geldt een wettelijke overgangstermijn: aanpassingen moeten voor 1 januari 2020 doorgevoerd zijn.

1.4 *Laseren van afzonderlijke vruchten mag mits vruchtvlees of schil niet wordt beschadigd (Formalisering)*

Laseren van informatie op groenten en fruit is een techniek die op beperkte schaal al wordt toegepast. In de wet is nu expliciet vastgelegd dat deze vorm van aanduiden is toegestaan onder de voorwaarde dat het vruchtvlees of de schil niet wordt beschadigd.

2. Algemene handelsnorm

Minimumeis: vrij van aantasting van het vruchtvlees door plagen (Actie vereist)

In de algemene handelsnorm is bij de minimeisen de eis “nagenoeg vrij van aantasting van het vruchtvlees door plagen” gewijzigd in “vrij van aantasting van het vruchtvlees door plagen”. Dit betekent dat de eis iets strenger geworden is.

3. Specifieke handelsnorm

3.1 Appelen

3.1.1 *Kleurgroep D toegevoegd (Formalisering)*

De handelsnorm voor appelen kende de kleurgroepen A, B en C. Variëteiten die niet in A, B of C konden worden ingedeeld, hadden geen kleurgroep en geen minimale kleurvereiste. Om dit expliciet duidelijk te maken, is kleurgroep D toegevoegd. Variëteiten in kleurgroep D hebben geen minimale kleurvereiste.

3.1.2 *Geen sorteringsvoorschriften voor miniatuurappelen (Formalisering)*

Miniatuurvariëteiten voldoen per definitie niet aan de eis voor een minimumdiameter (60 mm) of – gewicht (90 g). In de praktijk werden daarvoor de sorteringsvoorschriften dan ook niet toegepast. Vanaf nu zijn miniatuurvariëteiten in de appellijst van de norm gemarkeerd met een “M”. Ook is



expliciet vermeld dat deze miniatuurvariëteiten niet aan de sorteringsvoorschriften hoeven te voldoen.

3.1.3 Appelen van verschillende variëteiten in een verkoopverpakking → uniformiteit in grootte niet verplicht (Formalisering)

Appelen van verschillende variëteiten mogen samen in een verkoopverpakking verpakt worden, bijvoorbeeld een mix-schaaltje met in totaal 6 stuks van 3 verschillende variëteiten. De appelen moeten dan van uniforme kwaliteit zijn en per variëteit van dezelfde oorsprong.

Voor Klasse I geldt in principe dat het verschil in diameter tussen de grootste en de kleinste vrucht in de verpakking niet meer dan 10 mm mag zijn. Bij verkoopverpakkingen met verschillende variëteiten geldt deze eis niet meer. Een grovere en een fijnere variëteit kunnen nu dus samen worden verpakt.

3.1.4 Appelmutanten met variëteitbescherming: naam basisvariëteit mag vervangen worden door naam mutant met variëteitbescherming (Formalisering)

Bij appelen is het aanduiden van de variëteit verplicht. Voorheen kon de naam van de variëteit eventueel vervangen worden door een synoniem. Door wijziging van de norm mag de naam van de variëteit nu ook vervangen worden door de naam van de mutant als voor deze mutant variëteitsbescherming geldt.

U vindt een overzicht van de toegestane namen voor appelen in de “Rassenlijst Fruit” op de website van het KCB.

Merkenamen mogen nog steeds alleen in aanvulling op de naam van de variëteit vermeld worden. Bijvoorbeeld: Cripps Pink (Pink Lady®).

3.1.5 Aanduiden “miniatuurvariëteit” (Actie vereist)

Bij miniatuurvariëteiten is het verplicht geworden om de term “miniatuurvariëteit” aan te duiden.

3.1.6 Aanduiden grootteklasse voor vruchten zonder uniformiteitsregels is facultatief geworden (Actie vereist)

De sorteringsvoorschriften zorgen ervoor dat producten binnen een verpakking uniform zijn qua grootte. Volgens de aanduidingsvoorschriften moet de grootte ook zijn aangeduid. De uniformiteitsregels in de sorteringsvoorschriften zijn echter niet van toepassing voor in de verkoopverpakking of los in de verpakking aangeboden vruchten van klasse II en voor miniatuurvariëteiten. Specifiek voor die producten is het dan ook niet langer verplicht om de grootte te vermelden.

U kunt zelf kiezen of u in die gevallen de grootte wel of niet vermeld.

Als u het wel vermeldt, dan heeft u twee opties:

- de diameter of het gewicht van de kleinste vrucht vermelden, gevolgd door “en meer” (of een gelijkwaardige uitdrukking) of,
- de diameter of het gewicht van de kleinste vrucht vermelden, gevolgd door de diameter of het gewicht van de grootste vrucht.



3.2 Citrusvruchten

3.2.1 Citrusvruchten van verschillende soorten in een verkoopverpakking → uniformiteit in grootte niet verplicht (Formalisering)

Citrusvruchten van verschillende soorten mogen samen in een verkoopverpakking verpakt worden. De vruchten moeten dan van uniforme kwaliteit zijn en voor elke betrokken soort homogeen qua variëteit of handelstype en oorsprong.

De verschillende soorten moeten wel voldoen aan de minimumgrootten die van toepassing zijn, maar de uniformiteitseisen voor verschillende producten binnen één verpakking gelden niet. Een wat kleinere mandarijn en een wat grotere sinaasappel mogen dus samen in een verkoopverpakking.

3.2.2 Aanduiden variëteit of variëteitengroep bij sinaasappelen (Actie vereist)

Voor sinaasappelen moet de naam van de variëteit aangeduid worden. Als het navelsinaasappelen of “Valencia” betreft, dan mag de variëteit vervangen worden door of aangevuld worden met de desbetreffende variëteitengroep.

Wat betekent dit? Bijvoorbeeld “Navelina” is een variëteit sinaasappelen die behoort tot de “Navels”. Voorheen was alleen de naam van de variëteit mogelijk en moest op de aanduidingen “Navelina” vermeld worden. Nu volstaat “Navels”. Uiteraard mogen “Navelina” en “Navelina (Navels)” ook.

Een ander voorbeeld is “Midknight”, een variëteit die behoort tot de “Valencia’s”. Voorheen moest “Midknight” aangeduid staan, nu volstaat het om alleen “Valencia” te vermelden.

3.2.3 Aantal stuks mag worden aangeduid (Actie vereist)

U moet bij citrusvruchten de grootteklasse verplicht aanduiden.

Dit kon al door het vermelden van de minimum- en maximumgrootte (in mm) of door een grootteklassencode. Door wijziging van de norm is er een derde mogelijkheid bij gekomen: het aanduiden van het aantal stuks.

In de praktijk worden importzendingen al langer alleen met het aantal stuks aangeduid. Tijdens importinspecties werden deze zendingen door het KCB afgekeurd omdat niet voldaan werd aan de aanduidingsvoorschriften. Bedrijven moesten vervolgens de labels aanpassen om de aanduidingen in overeenstemming met de voorschriften te brengen.

De wijziging van de voorschriften betekent een verruiming. Vanaf nu volstaat het aantal stuks als grootteklasse-aanduiding, en dus zal op dit punt niet meer afgekeurd worden.

3.3 Kiwi's

Kleur vruchtvlees aanduiden, indien niet groen (Actie vereist)



Het is verplicht geworden om de vruchtvruchtkleur aan te duiden als de kiwi's niet groen zijn. Er zijn variëteiten met een gele of rode vruchtvruchtkleur. Daar moet dus 'geel' (of 'gold') of 'rood' op staan.

Heeft u kiwi in uw productenpakket? Controleert u dan of uw verpakkingen en labels voldoen aan deze nieuwe eis en pas ze indien nodig aan.

3.4 Sla en (krul)andijvie

Sla en/of andijvie van verschillende variëteiten in een verpakking → uniformiteit in grootte niet verplicht (Formalisering)

Sla en/of andijvie van verschillende variëteiten, handelstype en/of met duidelijk verschillende kleuren mogen samen in een verpakking verpakt worden. De producten moeten dan van uniforme kwaliteit zijn en per variëteit, handelstype en/of kleur van dezelfde oorsprong.

De sorteringsvoorschriften stellen eisen aan met maximale verschil in grootte (gewicht) tussen de lichtste en de zwaarste krop in een verpakking. Bij verpakkingen met verschillende variëteiten, handelstypen en/of kleuren gelden deze eisen niet.

3.5 Peren

3.5.1 Peren van verschillende variëteiten in een verpakking → uniformiteit in grootte niet verplicht (Formalisering)

Peren van verschillende variëteiten mogen samen in een verkoopverpakking verpakt worden, bijvoorbeeld een mix-schaaltje met in totaal 6 stuks van 3 verschillende variëteiten. De peren moeten dan van uniforme kwaliteit zijn en per variëteit van dezelfde oorsprong.

Voor Klasse I geldt in principe dat het verschil in diameter tussen de grootste en de kleinste vrucht in de verpakking niet meer dan 10 mm mag zijn. Bij verkoopverpakkingen met verschillende variëteiten geldt deze eis niet meer. Een grovere en een fijnere variëteit kunnen nu dus samen worden verpakt.

3.5.2 Aanduiden grootteklasse voor vruchten zonder uniformiteitsregels is facultatief geworden (Actie vereist)

De sorteringsvoorschriften zorgen ervoor dat producten binnen een verpakking uniform zijn qua grootte. Volgens de aanduidingsvoorschriften moet de grootte ook zijn aangeduid. De uniformiteitsregels in de sorteringsvoorschriften zijn echter niet van toepassing voor in de verkoopverpakking of los in de verpakking aangeboden vruchten van klasse II. Specifiek voor die producten is het dan ook niet langer verplicht om de grootte te vermelden.

U kunt zelf kiezen of u in die gevallen de grootte wel of niet vermeld.

Als u het wel vermeldt, dan heeft u twee opties:

- de diameter of het gewicht van de kleinste vrucht vermelden, gevolgd door "en meer" (of een gelijkwaardige uitdrukking) of,



- de diameter of het gewicht van de kleinste vrucht vermelden, gevolgd door de diameter of het gewicht van de grootste vrucht.

3.6 Paprika's

3.6.1 Sorteringsvoorschriften voor sorteren op gewicht gewijzigd (Formalisering)

In de sorteringsvoorschriften staat dat paprika's gesorteerd mogen worden op basis van diameter of gewicht. Ook staan er eisen om ervoor te zorgen dat producten in dezelfde verpakking niet te veel van elkaar verschillen qua maat. Die eisen zijn voor paprika's die gesorteerd zijn op gewicht gewijzigd.

Het verschil in gewicht mag:

- maximaal 30 g zijn wanneer de zwaarste paprika in de verpakking maximaal 180 g weegt,
- maximaal 80 g zijn als de lichtste vrucht zwaarder is dan 180 g maar lichter dan 260 g,
- onbeperkt zijn als de lichtste vrucht 260 g of meer weegt.

In de praktijk wordt al enige tijd met deze ruimere UNECE-voorschriften gewerkt. Met de wijziging van de norm zijn de eisen nu binnen de EU ook geformaliseerd.

Voor op diameter gesorteerde paprika's is er niets gewijzigd in de sorteringsvoorschriften.

3.6.2 Paprika's van verschillende handelstypen/kleur in een verpakking → uniformiteit in grootte niet verplicht (Actie vereist)

Paprika's van verschillende handelstypen of kleuren mogen samen in een verpakking verpakt worden, bijvoorbeeld een stoplicht met 3 verschillende kleuren. De paprika's moeten dan van uniforme kwaliteit zijn en per handelstype en/of kleur van dezelfde oorsprong.

Uniformiteit in grootte is echter niet langer verplicht. Wat betekent dit? Voor Klasse I geldt dat het verschil in diameter tussen de grootste en de kleinste vrucht in de verpakking niet meer dan 20 mm mag zijn. Bij verpakkingen met verschillende handelstypen of kleuren geldt deze eis niet meer, dus een rode paprika van 100 mm en een gele paprika van 70 mm kunnen samen verpakt worden. Wanneer u dit doet, mag u geen maatsortering aanduiden.

Als u toch een maatsortering wilt of moet aanduiden (bijvoorbeeld omdat uw klant dit eist), dan moet aan de sorteringsvoorschriften worden voldaan. Dit betekent in het geval van het aanduiden op basis van de diameter dat het verschil tussen de grootste en kleinste vrucht maximaal 20 mm mag zijn. Het product in de verpakking moet dan voldoen aan de sortering die is aangeduid.

3.7 Tafeldruiven

Klasse I/II: 10% extra tolerantie voor losse bessen (Formalisering)

In de handelsnorm zijn toleranties opgenomen voor druiven die afwijken van de eisen voor de klasse waarin ze zijn ingedeeld. De bestaande toleranties zijn uitgebreid met een extra tolerantie van 10%

voor losse bessen. Dat zijn bessen die zijn losgekomen van de tros of het cluster, maar die wel gezond en intact zijn.

De afgelopen jaren zijn er steeds meer pitloze variëteiten in de handel gekomen. Met name bij die variëteiten zien we losse bessen. Omdat deze bessen doorgaans gezond en intact zijn, heeft het KCB hier altijd al een iets ruimere tolerantie toegepast, net als veel collega-controlediensten overigens. De reeds gangbare werkwijze is nu binnen de EU-handelsnormen geformaliseerd. In de praktijk zal de wijziging dus geen gevolgen hebben.

3.8 Tomaten

3.8.1 Handelstype “kers-/cocktailtomaten” (miniatuurvariëteiten) van alle vormen (Formalisering)

In de handelsnorm voor tomaten werden verschillende handelstypen onderscheiden: ronde, geribde, langwerpige en kerstomaten. Kerstomaten zijn feitelijk minitomaten van het ronde handelstype.

De afgelopen jaren zijn er ook miniatuurvariëteiten van andere handelstypen op de markt gekomen. Daarvoor zijn in de praktijk de eisen toegepast die golden voor kerstomaten. Met de herziening van de norm zijn nu alle mini-varianten expliciet benoemd. De eisen die gelden voor kerstomaten zijn daarmee nu ook formeel voor alle miniatuurvariëteiten van toepassing.

3.8.2 Sorteringsvoorschriften m.b.t. uniformiteit zijn facultatief geworden voor kers-/cocktailtomaten kleiner dan 40 mm en geribde tomaten van onregelmatige vorm (Actie vereist)

De sorteringsvoorschriften m.b.t. uniformiteit waren facultatief voor kers- en cocktailtomaten. Nieuw is dat hier een maximale diameter aan toegevoegd is. Kers- en cocktailtomaten en andere miniatuurvariëteiten van 40 mm en groter moeten hierdoor wel aan de sorteringsvoorschriften m.b.t. uniformiteit voldoen. Dit betekent dat er een maximum geldt voor verschillen in grootte tussen producten in dezelfde verpakking.

Geribde tomaten van onregelmatige vorm (bijvoorbeeld Coeur de Boeuf) vielen eerst wel onder de sorteringsvoorschriften m.b.t. uniformiteit, maar hoeven daar nu niet meer aan te voldoen.

3.8.3 Tomaten van verschillende handelstypen/kleur/variëteit in een verpakking → uniformiteit in grootte niet verplicht (Formalisering)

Tomaten van verschillende handelstypen, kleuren of variëteiten mogen samen in een verpakking verpakt worden, bijvoorbeeld een “Wild Wonders” mix. De tomaten moeten dan van uniforme kwaliteit zijn en per handelstype, kleur en/of variëteit van dezelfde oorsprong.

Uniformiteit in grootte is niet langer verplicht. Dus kleine, gele, ronde tomaten en grotere, rode, geribde tomaten mogen samen in een verpakking. In de praktijk werd dit al toegestaan, maar formeel mag dit nu ook.

3.8.4 Uitbreiding van het aantal manieren waarop grootteklasse aangeduid kan worden (Actie vereist)

Grootteklasse bij tomaten kan nu op 4 manieren worden aangeduid:



- Minimum- en maximumdiameter (kon voorheen ook)
- Minimum- en maximumgewicht (nieuw)
- Grootteklassencode (nieuw)
- Aantal stuks, gevolgd door minimum- en maximumgrootte (nieuw)